

Celje - skladišče

D-Per
65/1992

5000000459,8

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

RUDAR

Glasiło Rudnika lignita Velenje

LETO XXVI

PETEK, 28.AVGUST 1992

ŠTEVILKA 8

To je delavski svet storil na svoji 13. redni seji, ki jo je imel v četrtek zjutraj, 30. julija.

Na dnevnem redu te svoje seje je poleg tega imel:

- pregled uresničevanja sklepov svoje 12. redne seje
- obravnavo predloga za prenos objekta "čolnarna" pri Velenjskem jezeru med osnovna sredstva RLV
- sprejem sprememb in dopolnitev Pravilnika o periodičnih raziskavah ekoloških razmer na delovnih mestih in v delovnih prostorih ter o pregledih in preizkusih delovnih naprav in priprav v RLV
- pregled zapisnika centralne jamske reševalne službe
- obravnavo predloga povečanja cen komercialnega premoga
- obravnavo še nekaj drugih zadev

Nekaj podatkov iz sprejetega polletnega poslovnega poročila

Načrtovani odkop premoga v RLV za letošnje prvo polletje je znašal 2 149 800 ton, doseženi odkop pa 2 114 800 ton. Povprečno na dan je bilo v prvem polletju odkopanega 17 623 ton premoga.

Dosežena povprečna kalorična vrednost odkopanega premoga v prvem polletju je bila za 3,8 % večja kot v enakem lanskem obdobju.

Za premog, oddan energetiki, je znašala 10,206 GJ/tono (lani v prvem polletju 9,749 GJ/tono) in za premog, oddan drugim, 11,260 GJ/tono (lani 11,217 GJ/tono).

Vsega oddanega premoga je bilo v prvem polletju 2 121 983 ton ali 51,8 % glede na osnovni, letni načrt in od tega:

Termoelektrarni Šoštanj:
1 769 156 ton ali 52,8 %
glede na letni načrt

Topl.-elekt. Ljubljana:
66 550 ton ali 66,6 %
glede na letni načrt

Papirnici Videm-Krško:
109 236 ton ali 72,8 %
glede na letni načrt

drugim odjemalcem:
150 041 ton ali 33,3 %
glede na letni načrt

Delavski svet našega rudnika je obravnaval in sprejel poročilo o poslovanju rudnika v 1. polletju

Iz arhiva Fotolaboratorija RLV: Priprave, j. Škale, marca 1990 - vrtanje za sidranje stene (Foto: Ivan Pungartnik)

Iz finančnega dela poslovnega poročila

Celotna fakturirana realizacija RLV v letošnjem prvem polletju je znašala okrog 6 milijard 36 milijonov SIT in od tega za oddan premog blizu 5 milijard 752 milijonov SIT.

TEŠ smo oddan premog fakturirali po ceni 5 DEM/GJ, in to do 30. marca po obračunskem tečaju 41 SIT za eno nemško marko, od 1. aprila do 30. junija pa po tečaju Banke Slovenije.

Julija smo s TEŠ podpisali pogodbo o

oddaji premoga in po 8. členu te pogodbe oddali še nekaj premoga ter izstavili za okrog milijardo 138 milijonov SIT računov zanj. Vendar velik del tega zneska - 943 milijonov SIT - je sporna terjatev. Poleg prihodka od prodaje premoga je bilo za 274,6 milijona SIT druge realizacije.

Vsi odhodki RLV skupaj so znašali okrog 6 milijard 50 milijonov SIT. V letošnjem prvem polletju je RLV izkazal za okrog 14 milijonov SIT izgube.

Dalje na drugi strani!

NAPREJ V ŠTEVILKI

STRANI 2 - 3: Komentar k polletnemu poslovnemu poročilu enega od stalnih dopisnikov Rudarja, Od tod in tam, STRAN 4: Še z našega letošnjega praznovanja 3. julija, dneva rudarjev, STRAN 5: Kako proizvajamo?, STRANI 6 - 7: Odšli so v pokoj, Humor, STRAN 8: Ljudje smo čudna bitja, STRAN 10: Na kolesih okrog in okrog po Sloveniji in še čez meje z njenimi sosedi, STRAN 16: Portret Franca Boljeta, delavca HTZ

Skupaj z izgubami iz preteklih let pa je vse izgube že za 960,3 milijona SIT.

Pregled obračunanih ur

3 550 701 rednih delovnih ur - za 6,1 % manj kot v lanskem prvem polletju

34 339 nadur - za 20,1 % več kot v lanskem prvem polletju

472 731 ur plačanih dopustov - za 26,5 % manj kot v lanskem prvem polletju

4 658 073 vseh ur skupaj - za 4,8 % manj kot v lanskem prvem polletju

Letos 1. januarja je bilo v RLV zaposlenih 4 446 delavcev, konec junija pa 4 412.

Iz poročila o varstvu pri delu

V letošnjih prvih šestih mesecih se je delavcem RLV pripetilo 321 nesreč, pri katerih je bilo 281 delavcev tako poškodovanih, da so potrebovali zdravniško pomoč in bili na bolniškem dopustu. Razen sedmih so se vsi ti delavci poškodovali pri delu.

Lani v enakem obdobju se je delavcem RLV pripetilo 255 nesreč, kar je glede na povprečno število zaposlenih za 16,2 % manjša pojavnost nesreč od letošnje v prvem polletju. Vendar letos se je povprečno število izgubljenih dni na eno nesrečo zmanjšalo za 21,36 %.

Lani v prvem polletju je bilo največ poškodb povprečno na 100 delavcev v obratu Jamske gradnje, in sicer 14, v letošnjem prvem polletju pa v obratu Jama Pesje, in sicer 13.

Od vseh nesreč pri delu se jih je letos čez 87 % zgodilo pri delu v jami, kar okrog 61 % vseh pa zaradi neprimerne organizacije dela.

Poslovno poročilo so na seji delavskega sveta razlagali vodja oddelka Priprava dela v Proizvodnem sektorju Skupnih služb dipl.inž.rud. Marjan Hudej, predsednik poslovnega odbora mag. Franc Žerdin in članica poslovnega odbora za gospodarjenje dipl.oec. Dragica Kotnik.

Pri tem sta prva dva razlagalca ocenila, da so naši proizvodni rezultati zelo dobri. Dragica Kotnik pa je dejala, da je plačilna sposobnost našega rudnika letos najslabša v zadnjih petnajstih letih. To pa da je posledica zaskrbljujoče slabega finančnega stanja celega slovenskega gospodarstva.

V našem rudniku smo v drugi polovici prvega polletja imeli denar le za plače in najnujnejša plačila računov dobaviteljev materiala in opreme.

Večkrat smo imeli tudi blokiran žiro račun.

Dragica Kotnik je povedala tudi, kako so v letošnjem prvem polletju poslovala nanovo ustanovljena podjetja pri RLV, in iz tega njenega poročila je bilo moč razbrati, da je bilo poslovanje Mizarstva, Kamnoloma Paka in PLP problematično, drugih pa ne, in da so zato za navedena tri podjetja bili pripravljeni sanacijski programi in imenovani novi vršilci, dolžnosti njihovih direktorjev.

Za sklep

Delavski svet je, kot že rečeno, polletno poslovno poročilo sprejel, prav tako pa tudi vse drugo, kar je imel na dnevnem redu; tudi predlog povečanja cene komercialnega premoga (za 15 % od 13. avgusta dalje).

Diana Janežič

elektrofilterskega pepela, vode in vziv za zapolnjevanje odrabljenih jamskih prostorov, je daleč pod napovedano ob likvidaciji bivše delovne organizacije EFE. Takrat je bilo napovedano, da bo proizvodnja emulgata nadomestila proizvodnjo opeke in strešnikov EFE.

Med polletnimi odhodki so glede na načrtovane za celo leto veliki stroški za jamski les (indeks 77), za lesena sidra (indeks 81), za "ostale" storitve (indeks 74), za amortizacijo z njeno revalorizacijo (indeks 88), za zavarovalne premije (indeks 100), za storitve podjetja INFORMATIKA Velenje (indeks 110) in za prispevke (indeks 74).

Ne dá pa se primerjati lanskih in letošnjih podatkov o stroških za rudarske raziskave, ker so bili lani šteti v amortizacijo, in o stroških za investicijsko vzdrževanje, ker so bili lani šteti v stroške za "drug" material.

Iz arhiva Fotolaboratorija RLV: Jama Škale, marca 1990 - montaža čela (Foto: Ivan Pungartnik)

Komentar k polletnemu poslovnemu poročilu enega od stalnih dopisnikov Rudarja

Finančni podatki v polletnem poslovnem poročilu so kar spodbudni.

Okrog 6 milijard 36 milijonov SIT prihodka pomeni okoli 71 % načrtovanega prihodka za celo leto. Razlika med vsemi odhodki in prihodki je simboličnih 14 milijonov SIT ali le 0,2 % vseh prihodkov, saj v enakem lanskem obdobju je bila ta razlika 57 milijonov SIT ali 5,3 % vseh prihodkov.

Za letošnje prvo polletje nismo načrtovali dobivanja subvencij, a smo jih dobili; skupno so znašale 9,9 milijona SIT, lani v enakem obdobju pa 57,6 milijona SIT. Največ sta v prvem polletju k "drugi" realizaciji, ne od oddanega premoga, prispevala obrata Jamske gradnje in HTZ ter "druge" organizacijske enote, ki pa v poročilu niso imenovane.

Proizvodnja emulgata, paste iz

Za delo razvojnih skupin je bilo načrtovanih za celo leto 80 milijonov SIT, a v prvem polletju, kot kaže poročilo, to delo še ni terjalo nič stroškov.

Kaj to pomeni?

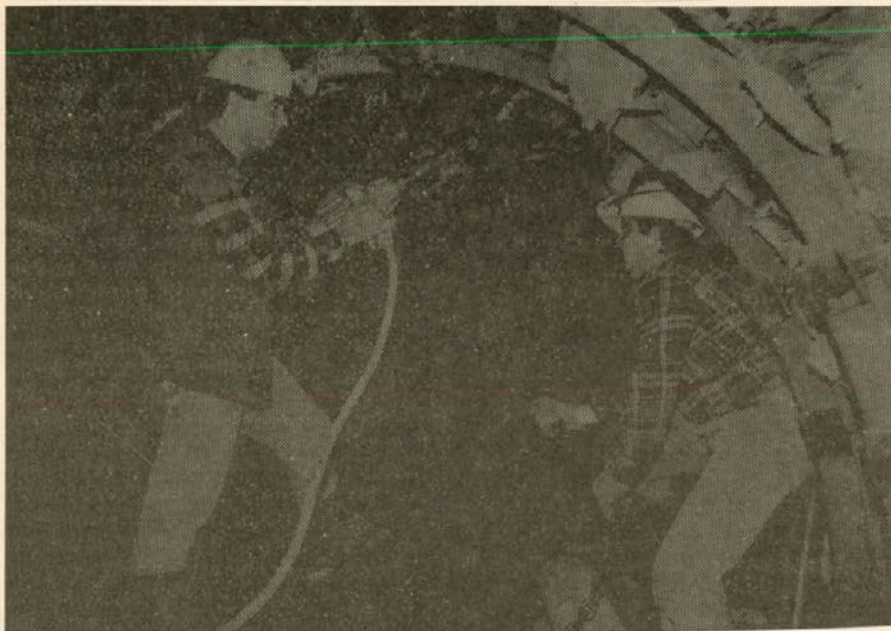
Nekaj pri tem najbrž ni v redu, kajti o razvoju v RLV govorimo, da ga na veliko spodbujamo.

Postavke v letnem načrtu - in tudi njihova realizacija - imajo zelo velik razpon; kar od 5,5 milijona do 2 milijardi 445 milijonov SIT ali od okoli 130 tisoč do 52,8 milijona DEM.

Mislím, da bi morale biti nekatere postavke natančneje opredeljene in ne kot "ostale" storitve, amortizacija z revalorizacijo, "ostali" materialni in nematerialni stroški ali kar "ostalo".

V vseh večjih "skupnih vrečah" se namreč lahko skriva tudi nekaj neracionalnosti, balasta. Pač ni vse zlato, kar se sveti, četudi je to premog.

M.Ž.

Iz arhiva Fotolaboratorija RLV: Jama Škale, marca 1990 - ropanje ločnega podporja (Foto: Ivan Pungartnik)

OD TOD IN TAM

Iz publikacije SDK Republike Slovenije "Tekoči gospodarski pregled - junij 1992"

- Število zaposlenih v Republiki Sloveniji

se je od decembra 1991 do aprila 1992 zmanjšalo za 18 754 ali na 662 856.

- Premoženje slovenskih podjetij v drugih republikah bivše Jugoslavije je 31. decembra 1991 znašalo: v okviru poslovnih enot - 24 milijard 373 milijonov SLT po knjigovodski in 58 milijard 699 milijonov

SLT po tržni vrednosti, v okviru stanovanjskih objektov in objektov počitniških domov - 4 milijarde 751 milijonov SLT po knjigovodski in 12 milijard 433 milijonov SLT po tržni vrednosti.

Odtujitev premoženja slovenskih podjetij, preračunanih v DEM, v drugih republikah bivše Jugoslavije pa je ta dan bilo registriranih za 324 milijonov DEM po knjigovodski in za 656 milijonov DEM po tržni vrednosti.

Še vrednost premoženja drugih republik bivše Jugoslavije ta dan v Republiki Sloveniji: knjigovodska vrednost 3 milijarde 26 milijonov SLT in tržna vrednost 5 milijard 908 milijonov SLT.

Slovenija je odgovorila na uvedbo carin na Hrvaškem za slovensko blago

Podpredsednik slovenske vlade dr. Jože Pučnik je 20. julija letos v razgovoru s koroškimi gospodarstveniki in občanarji dejal tudi:

"Odnosi Slovenije s sosednjo Hrvaško so vse slabši. Najslabše pa je, da se z zdajšnjo hrvaško vlado ni mogoče sporazumeti o ničemer.

Slovenija je s Hrvaško podpisala kar 23 različnih sporazumov; tudi tistega, s katerimi sta se državi sporazumeli, da za medsebojno trgovanje ne bosta predpisovali carin.

Sploh je zelo čudno, da hrvaški sabor noče potrditi sporazuma o gospodarskem sodelovanju obeh držav.

Slovenska vlada se zelo trudi, da bi s sosedi Hrvati navezala odnose po evropskih normah."

Dr. Pučnik boja osebno ni za povračilne ukrepe. Se je pa slovenska vlada v odgovor na hrvaške ukrepe za uvoženo slovensko blago že dan po navedeni izjavi dr. Pučnika odločila za uvedbo takse za uvoženo hrvaško blago v višini od 1 do 8,5 %.

Reforma naše državne uprave

Predvideno je, da bi v Sloveniji imeli 8 do 12 okrajev, ki bi bili nekakšne izpostave države, občine pa bi izgubile sedanjí upravni status.

Kaj pa Velenje? Bo okraj ali le dolgočasna provinca?

Ali sploh kdo v Velenju glede tega kaj resno razmišlja?

Mehko omejevanje plač?

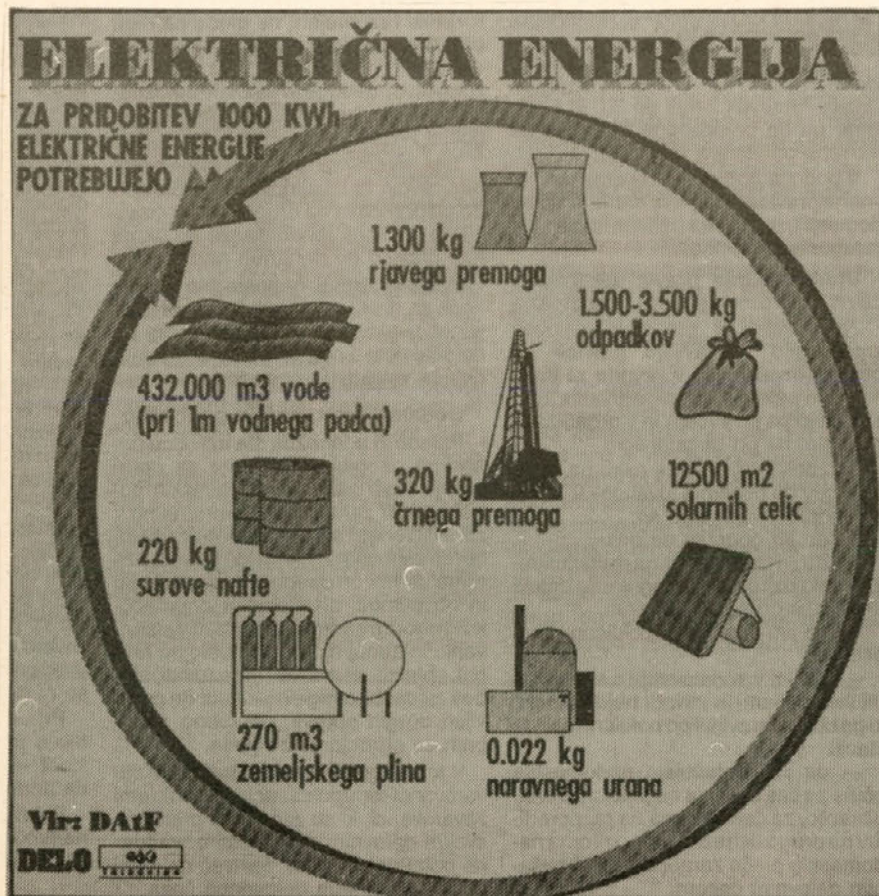
Zaradi skromnega državnega proračuna in tudi sindikalnih zahtev po enakomernejši porazdelitvi družbenih bremen naj bi tako omejevanje plač veljalo za zaposlene v državni upravi, družbenih dejavnostih in sploh v organizacijah in organih, ki dobivajo sredstva za svojo dejavnost iz državnega proračuna.

Plače v takih organizacijah in organih naj bi bile omejene le pri nizki inflaciji. Če pa bi bila inflacija večja od 3 %, bi jih lahko zmerno dvigovali, vendar počasneje od rasti inflacije v prejšnjem mesecu.

Tak predlog je bil dan v razpravo republiški skupščini.

Amerika in podjetništvo danes

Mar(i)jan Stele, inž. kemije in dipl.patentni inženir ter aktivni inovator - še letos marca, ko je imel predavanje na rednem

Še z našega letošnjega praznovanja 3. julija, dneva rudarjev

Iz govora mag. Franca Avberška, ministra za energetiko, na prireditvi Skoka čez kožo

Pozdravljeni rudarji, sodelavci, delavci Rudnika lignita Velenje, spoštovani gostje!

Ne vem, ali zdajle čutite stisko ministra za energetiko. Energetska situacija je namreč vse prej kot rožnata. Že dva dni

Nadaljevanje s 3. strani!

letnem srečanju inovatorjev iz našega rudnika, je bil svetovalec za informacijski inženiring v Centru Gospodarske zbornice Slovenije za informacijski sistem, sedaj pa je strokovni delavec v ministrstvu za drobno gospodarstvo - je imel pred kratkim priložnost, da pobliže spozna Združene države Amerike, domovino podjetništva.

Tjakaj je potoval - po skrbno pripravljenem programu ljubljanskega Gea Collegea - s skupino podjetnikov iz Slovenije in svetovalcev iz različnih slovenskih strokovnoizdatstvenih institucij in ministrstev ter se vrnil s kopico spoznanj o ZDA in podjetništvu danes. Pa jih nekaj pomembnejših pogledimo!

- V ZDA je zakonska regulativa, ki se tiče podjetij in podjetništva, zelo poenostavljena. (Malih začasnih podjetij ni treba niti registrirati; prijaviti je treba, zaradi davkarje, le njihov bančni račun. Prijava večjega podjetja pa stane le 47 dolarjev in jo je mogoče opraviti v pol ure.)

- V ZDA so v glavnem tri oblike pospeševanja podjetništva: direktno iz parlamenta, s podporo vlade prek 860 pospeševalnih centrov za podjetništvo, prek vladnih organizacij.

- Generalno mnenje managerjev, poslovnih ljudi v ZDA, ki so že bili v Sloveniji in poslovali z nami, o naših razvojnih gospodarskih možnostih je:

Pogoj za gospodarski razvoj Slovenije je zaprtje velikih železarskih in bazičnih surovinskih podjetij, ker ta podjetja požirajo akumulacijo dobrih podjetij in so popolnoma neperspektivna in za gospodarski razvoj države sploh škodljiva.

Nadalje menijo, da so pot našega gospodarskega razvoja pokazali ljudje pri nas sami, in to z ustanovitvijo številnih storitvenih in trgovinskih družinskih podjetij. So pa po njihovem mnenju pri nas možnosti za razvoj podjetništva še v turizmu in transportu.

Za sodelovanje tujcev pri našem gospodarskem razvoju pa da so nujne tudi ugodnosti zanje; na primer pri razvoju igralnic, pri trženju z našimi naravnimi lepotami, posebne ugodnosti pri kapitalnih naložbah, proste carinske in blagovne cone, zlasti pa možnost skupnih nastopov s slovenskimi partnerji na Vzhodu.

Iz izjave Ingvarja Kamprada, ustanovitelja podjetja Ikea - evropskega managerja leta 1992 - novinarjem ob njegovem imenovanju za managerja leta

"Jaz sploh nisem pomemben ... Žal sem

za prihod na to slovesnost moral najeti taksi in zanj odšteti 23 mark, ker je letalo imelo zamudo... 'Ikea' ostaja pohištveno podjetje za ljudi s tanjšimi denarnicami. Novih kupčij zunaj pohištvene dejavnosti ne iščemo, ampak si nalogamo samo denar...

Lastništvo zame ni pomembno. Zame je precej bolj pomembno, da je denar kar najbolje naložen in da spodbuja zaposlene..."

V APS Velenje prejšnji mesec ustanovljena turistična agencija

Njeno delovno področje obsega organizacijo prevozov in prevoze potnikov s sodobnimi avtobusi, organiziranje tudi kompletnih prevozov potnikov, izposojanje avtomobilov (rent a car), organizacijo izletov in prevozov v okviru njih po vsej Evropi (s komercialnimi popusti do 20 %) idr.

Sicer pa APS Velenje organizira in opravlja tudi prevoze blaga v tujino z najmodernejšimi vlačilci in prikolicačari.

Lotili so se tudi organizacije rednih nakupovalnih izletov v Zagreb ob petkih.

ERA Velenje obnavlja svojo 30 let staro trgovino v Cankarjevi ulici v Velenju

Izvajalec teh obnovitvenih del je celjski Ingrad in ne, kot bi marsikdo pričakoval, velenjski Vegrad, pa čeprav je ta bil ugodnejši ponudnik...

Ob tem se ljudje vprašujejo tudi, zakaj se ista ERA še ni niti dotaknila preurejanja obrata družbene prehrane na Kidričevi cesti v Velenju. Oktobra letos bo minilo leto, odkar je ta obrat postal njen, pa ga kljub temu še vedno pušča vnemar. Le s svojo zastavo ga je kmalu zaznamovala - in jo potem hitro snela!

Napovedi o porabi premoga do leta 2010

Po predvidevanjih Ekonomske komisije za Evropo pri Združenih narodih se bo svetovna poraba premoga do leta 2010 povečala s 3,5 milijarde na 4,3 milijarde ton na leto ali za 23 %. Vendar od tega povečanja naj ne bi prišlo enakomerno, saj naj bi do leta 2000 bila letna stopnja rasti porabe premoga 1,3 %, nadalje pa 1 %.

Ta predvidevanja temeljijo predvsem na ceni premoga, saj je premog najcenejše gorivo; vsaj uvožen iz gospodarsko nerazvitih držav v industrijsko razvite države. Za tono takšnega premoga, ki ga uporabijo v zahodnoevropskih termoelektrarnah, je namreč treba odšteti le 90 mark, za enakovredno količino kurilnega olja pa 150 mark in za enakovredno količino plina za elektrarne kar 190 mark.

M.Ž.

so - tega sicer ne čutijo vsi v Sloveniji - redukcije v oskrbi z električno energijo. Včeraj tudi ni bil sprejet zakonski predlog za prevzem garancije za kredit za dokončanje remonta jedrske elektrarne Krško, ki že tri dni kasni in bo kasnilo - ne vem do kdaj. S tem, da ni bil sprejet omenjeni zakonski predlog, ni bil sprejet tudi zakonski predlog za prevzem garancije za kredite za ekološko sanacijo termoelektrarne Šoštanj. Tako so se problemi seveda še povečali. Zaradi zastoj v proizvodnji Jedrske elektrarne Krško vsak dan v Šaleški dolini pokurimo nenačrtovano približno 7 do 8 tisoč ton več lignita. To seveda pomeni porabo lignita z deponije, porabo njegovih zalog, načrtovanih za zimo. Poleg tega pa to pomeni povečevanje onesnaževanja naše doline z SO₂ iz termoelektrarne Šoštanj. Včeraj smo tudi prekinili pogajanja z našim branžnim sindikatом zaradi osebnih dohodkov. Denarja je namreč malo, tistih, ki ne plačujejo energije, veliko, in problemi se kopičijo dan za dnem. Če sem odkrit, najraje bi ga zdajle "en krigl spil", pa bil tiho. Ampak obljuba dela dolg. Saj februarja letos sem na prvi seji odbora za pripravo in izpeljavo tega praznovanja obljubil, da bom nanj pripeljal ministra za energetiko. Zdaj pa sem to jaz, zato mi dovolite, da spregovorim nekaj besed... Ko sem še jaz vodil obred Skoka čez kožo v Velenju, sem nekoč malo za šalo, malo za res komentiral geslo enega od skakalcev čez kožo, v katerem si je ta - s slavnostnim vrčkom piva v roki - zaželel čimbolj polno deponijo našega premoga. Dopolnil sem ga namreč, da ni dobro, da je deponija previsoka, ker čez takšno se ne vidi iz Ljubljane, kjer se kuje energetska politika, v Velenje, kjer premog odkopavamo. Takrat namreč nisem niti pomislil, da bo kdaj prišel čas, ko bom to isto deponijo med tednom gledal z ljubljanske, v prostem času konec tedna pa z velenjske strani. Tako jemljite tudi te moje današnje besede. Razumite jih kot besede ministra in vašega bivšega in - upam - tudi v bodočnosti še sodelavca. Od Skoka čez kožo z mojim komentarjem, ki sem ga omenil, je preteklo le nekaj let. Kljub temu pa se je v tem času zgodilo marsikaj. Imeli smo številna zborovanja, strankarske volitve, dobili nov parlament, okusili vojno, Slovenija je postala v svetu priznana in je bila sprejeta v Organizacijo združenih narodov... Skratka, postali smo samostojni in naenkrat ni nikogar več, na katerega bi se lahko izgovarjali, da je kriv za naše probleme. Da, tudi naši problemi so zdaj samo naši in jih bomo zato morali sami reševati, zase in generacije, ki prihajajo za nami. Tako bo moral vsakdo najprej pomesti pred svojim pragom in šele takrat, ko bo, bo pravi čas za reševanje skupnih problemov, ki jih ni malo. Ob reševanju skupnih problemov pa bomo seveda morali pogledati tudi na sosedov prag, saj brez čiščenja ovir na njem bi bila manj prehodna tudi naša vrata...

Ob prevzemu delovne dolžnosti ministra sem spoznal veliko novih problemov.

V kratkem času od takrat pa sem si le potrdil svoje prepričanje, da se večji del možnosti za rešitev problemov pri nas skriva pri proizvajalcih. Žal je tako. Precejšen in izjemno pomemben del teh možnosti, ki pa je do sedaj bil skoraj neopazen, pa je pri vladi, saj je prav ona poklicana, da kreira osnovno gospodarsko strategijo in politiko. Tudi kar se tiče energetike, to velja. Le dobri poslovni, ne le fizični rezultati energetskih organizacij so edini porok za premagovanje krize tudi v njej. Po razpoložljivih podatkih je Slovenija po porabi primarne in električne energije na prebivalca na ravni porabe v Evropi. Žal pa je čisto pri vrhu energetske porabe na enoto družbenega proizvoda. Preprosteje povedano, s porabljenjo energijo naredimo neprimerno manj kot naši sosedi na Zahodu. S tem se seveda ne moremo hvaliti. Zdaj tudi še ne kaže, da bi poraba energije pri nas veliko padla. Kaže pa, da bo družbeni proizvod Slovenije v bodoče naraščal. Obeži za to so, koliko se bodo izpolnili, pa bo odvisno predvsem od sestave in kvalitete produkcije v

Sloveniji in ne količine. Optimalna, to je glede na dane možnosti za vse najugodnejša cena energije, zlasti električne, bo na to imela odločilen vpliv. Cena energije ne sme biti niti prenizka, kar trdim lahko - danes je, niti tako visoka, da bi povzročala nekonkurenčnost naših proizvodov na do-mačem in tujih trgih. Pa nikar ob teh besedah ne pomislite takoj na tanjše ali debelejšje denarnice in večje stroške. Poudariti hočem nujnost, da bo treba probleme premogovništva reševati v neposredni zvezi s problemi celega gospodarstva. Prav nič nam namreč ne bi koristilo, če bi imeli tako drago energijo, da bi zaradi previsokih stroškov zanjo njeni potrošniki v gospodarstvu morali prenehati delati. Spremeniti bo torej treba sestavo celotnega gospodarstva, tudi energetike. Seveda pa v energetiki tudi tako male države, kot je Slovenija, velike spremembe v zelo kratkem času praktično niso mogoče. Zato naša energetska politika sledi dosedanjim usmeritvam našega energetskega razvoja, katerih glavni cilji so:

1. zagotavljati uporabnikom energije kvalitetno oskrbo z

KAKO PROIZVAJAMO?

Proizvodnja premoga v našem rudniku v juliju v primerjavi s predvideno v osnovnem, letnem načrtu in v primerjavi s predvideno v mesečnem načrtu:

Jama Preloge	119 040 ton	(111,77 %, 109,01 %)
Jama Pesje	132 630 ton	(99,24 %, 98,68 %)
Jama Škale	103 010 ton	(141,30 %, 136,26 %)
Priprave	18 820 ton	(96,76 %, 112,02 %)

Skupaj RLV 373 500 ton (112,33 %, 111,16 %)

V juliju smo imeli 21 delovnih dni.

Proizvodni načrt za avgust

(V oklepajih so navedene proizvodne naloge iz osnovnega, letnega načrta!)

Jama Preloge	109 200 ton	(101 650)
	5 200 t/dan	(4 840)
Jama Pesje	136 500 ton	(120 100)
	6 500 t/dan	(5 719)
Jama Škale	84 000 ton	(69 600)
	4 000 t/dan	(3 314)
Priprave	16 800 ton	(18 550)
	800 t/dan	(883)

Skupaj RLV 346 500 ton (309 900)
16 500 t/dan (14 756)

Za avgust smo načrtovali 21 delovnih dni - ob vseh prostih sobotah in z dnevom kolektivnega dopusta ponedeljkom, 31. avgusta. (Naslednji dan - torek, 1. septembra, pa bo neplačan prost dan.)

Letos do avgusta smo v RLV odkopali 2 488 300 ton premoga ali 100,24 % glede na osnovni načrt.

Proizvodni sektor Skupnih služb RLV,
Oddelek za tehnične plane in analize

Magister Avberšek je po končanem govoru strumno odkorakal nazaj med občinstvo na prireditvi Skoka čez kožo

njo po količini, oblikah, konkurenčnosti cen - s pogojem, da porabljenjo energijo plačajo!

2. varčevanje z energijo in smotrna poraba energije - s tem, da je to predvsem stvar uporabnikov energije!

3. usmerjanje novih naložb v energetske objekte, ki bodo zagotavljali ekološko manj oporečno pridobivanje energije, predvsem pa v objekte za

izkoriščanje virov energije, ki jih narava sama obnavlja - prej pa bo treba najprej izvršiti ekološko sanacijo obstoječih energetskih objektov in pri tem je šaleški energetski bazen na prvem mestu ...

Za sklep

Zakonska predloga, ki ju je minister za energetiko mag. Avberšek omenil v tem govoru, sta zdaj že sprejeta.

R.B.

RUDAR, glasilo Rudnika lignita Velenje
Organ pri glasilu: Odbor za informiranje, predsednik Jože Hace
Odgovorni urednik: Diana Janežič
Naslov uredništva: Rudnik lignita Velenje, glasilo Rudar, Partizanska 78 (NOP), 63320 Velenje
Telefon: (063) 853-312, interna številka 1815
Izdelaava fotografij: Ivan Pungartnik, Jamomerstvo RLV
Tisk: Tiskarna Velenje (Štrbenkova 6, 63320 Velenje)
Naklada in izdajanje: 4 200 izvodov enkrat na mesec

Po mnenju Ministrstva za informiranje z dne 14. 2. 1992, št. 23/67-92, se glasilo Rudar šteje za izdelek iz tar. št. 3, tč. 13 Tarife prometnega davka.

ODŠLI SO V POKOJ

Geza ŠINKEC, upokojen 19. maja

Rodil se je 23. februarja 1941 v Fokovcih pri Murski Soboti. Poročen s Katarino, rojeno Obreza.

Od 19. decembra 1960 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami Preloge. Leta 1962 je bil premeščen v rudniški zunanji obrat in leta 1974 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1968 je opravil izpit za polkvalificiranega lesnega delavca, leta 1975 pa še izpit za strežnika pri motornih črpalkah.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Franjo MIKLAVŽIČ, upokojen 9. junija

Rodil se je 1. maja 1953 v Klenovcu na Hrvaškem.

Od 3. septembra 1973 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961.

Leta 1973 se je zaposlil kot nekvalificiran delavec v Klasirnici in delal v njej do upokojitve.

Desimir JAKELJ, upokojen 15. junija

Rodil se je 26. januarja 1933 na Jesenicah. Poročen z Ivano, rojeno Kranjc.

Od 15. aprila 1963 je ne-

prekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot lesni tehnolog - s končano tehnično gozdarsko šolo - v rudniški zunanji dejavnosti, potem pa do njene reorganizacije lani sredi leta delal v njej na vodstvenih in vodilnih delovnih mestih.

Precej dejaven je bil tudi v političnih or-

ganizacijah, pri sindikatu in pri udarniških delih, tudi državnega pomena.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in še drugih priznanj, tudi z udarniških delovnih akcij.

Asif ALIĆ, upokojen 19. junija

Rodil se je 24. septembra 1954 v Halinovičih pri Kaknju v BiH. Poročen s Sabaheto, rojeno Delić.

Od 7. januarja 1978 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificiran kopač v Jami Pesje. Leta 1990 je bil premeščen v HTZ in potem delal v njem do upokojitve.

Franč KRIVEC, upokojen 23. junija

Rodil se je 18. maja 1932 v Klancu pri Dobrni. Poročen z Jožefo, rojeno Bregar.

Od 4. septembra 1957 je

neprekinjeno delal v lesnem obratu našega rudnika, zdaj PLP Velenje. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v lesnem skladišču, po opravljenem izpitu leta 1967 za kvalificiranega gaterista pa je vse do upokojitve delal v žagi, nazadnje kot skupinovodja pri razrezu lesa. Sodeloval je tudi pri vseh večjih udarniških delovnih akcijah v Velenju.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in reda dela s srebrnim vencem.

Silvo BEZJAK, upokojen 26. junija

Rodil se je 24. novembra 1960 na Ptuju. Poročen z Mileno, rojeno Potočnik.

Od 5. februarja 1985 je neprekinjeno delal v RLV.

Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, leta 1991 pa je bil premeščen v HTZ in delal v njem do upokojitve.

Od junija lani do junija letos je bilo upokojenih okrog 130 naših delavcev

Karel TROBINA, upokojen 30. junija

Rodil se je 26. novembra 1943 v Celju. Poročen z Ivanko, rojeno Gunzek. Od 23. septembra 1965 je neprekinjeno delal v

RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962.

Do leta 1989 je delal kot kvalificiran kopač domala ves čas na odkopih v jami Preloge, le v letu 1975 nekaj mesecev na odkopih v jami Pesje. Po letu 1989 pa je do upokojitve bil zaposlen v Pripravah, kot glavni strelec. Izpit za strelca je opravil leta 1985, prej pa že izpit za kombajnist. Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Marjan ŠMON, upokojen 23. julija

Rodil se je 11. novembra 1954 v Mariboru. Poročen z Danico, rojeno Petrič.

Od 6. maja 1976 je ne-

prekinjeno delal kot kvalificirani zidar v zunajjamski gradbeni dejavnosti RLV.

Helmut PEČOVNIK, upokojen 25. julija

Rodil se je 2. decembra 1943 na Ravnah na Koroškem. Poročen z Zorico, rojeno Ivanuša. Od 11. januarja 1983

neprekinjeno delal v RLV, prej pa že v letih 1964 - 1974.

Leta 1983 se je zaposlil kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu in delal v njem do upokojitve.

Leta 1985 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1986 pa še izpit za kvalificiranega kopača.

Precej je sodeloval tudi pri udarniških delovnih akcijah. R.B.

Med družabnim srečanjem naših upokojenih delavcev od junija lani do junija letos ob 3. juliju, dnevu rudarjev

Najino zakonsko življenje se je začelo že pred poroko, ko pa sva dobila otroka, se je nehala, saj ni imelo nobenega smisla več.

Tistega dne, ko mi je žena rekla, da takšne žene, kot je ona, ne bom dobil nikoli več, sem se takoj odločil, da se razvežem.

Ko sem vlomil v njihovo hišo in že v prvem predalu našel pet milijonov, sem si rekel: "Madona, ti ljudje pa očitno kradejo!"

Službo propagandista smo mu odpovedali, potem ko je sestavil in objavil tale oglas: "Naše cene so v skladu s kvaliteto in so najnižje v republiki."

Ločiti se hočem, ker nočem biti poročena z moškim, ki ga žena vara.

Udaril sem ga, ker je bil nesramen. Vprašal me je, kaj pijem, in odvrnil sem mu, da mi je vseeno. Potem pa je naročil sebi pivo in meni kisló vodo.

Žena mi očita marsikaj takega, kar bi me res veselilo narediti.

Ko smo se pogovarjali o njegovi zaposlitvi v našem podjetju, sem mu povedal, da tri četrť ljudi pri nas nič ne dela. Dejal je, da bi rad čimprej začel in da je zelo prilagodljiv.

"Ali res ne veste, obtoženi, da je danes prepovedano pretepati ženske?"
"Saj sem jo pred enim mesecem."

Dokler niso iz gostilne vrgli zadnjih petih imbecilov, se je slišal hrup petsto decibelov.

Razlog za ločitev?

No, žena mi je priznala, da me ljubi ravno toliko kot jaz njo.

Hčeri sem povedal, da ji dovoljujem poroko. Odgovorila je, da ne gre brez mame nikamor, kar sem z navdušenjem sprejel. Zdaj pa obe mene podita od doma.

V kinološki zvezi so mi dejali, da naj psa peljem na razstavo. Ker pa me vratar v galerijo ni pustil, sem jaz spustil nanj psa.

Iz zbirke domislic Evgena Juriča - Pod prisego

(Zbirka je še v prodaji in je glede na vsebinsko vrednost tudi zelo poceni, izdalo in založilo pa jo je ČZP Kmečki glas, Ljubljana.)

Ker so časopisi polni člankov o škodljivosti alkohola in kajenja, sem se končno odločil in nehal brati časopise.

Pri preučevanju kriznih obdobij, v katerih upade zanimanje za naše izdelke, sem opazil, da gre predvsem za štiri: pomlad, poletje, jesen, zimo.

Tožeča stranka, se pravi moja žena, ima prav, ko trdi, da ji nisem nikoli pomagal pri hišnih opravilih; vse sem namreč moral narediti sam.

Priznam, da sem se ga lotil fizično. Za olajševalno okoliščino pa navajam, da sem fizični delavec.

Avtomobila nisem ukradel. Ker je bil parkiran pred pokopališčem, sem pač mislil, da ga lastnik ne potrebuje več.

Lovil je ribe brez dovoljenja, in to sredi mesta, z mostu, čeprav tam rib sploh ni. Odvzeta mu je bila ribiška oprema in vse ujete ribe...

Tašča je ženo neprenehoma ščuvala proti meni. Eno njenih izjav sem si zapisal: "Predobra si z njim, premeška. Če ga tolčeš, ga le tolci, a daj ga po glavi, da se mu bo posvetilo!" No, zdaj se mi je!

V zapor sem prišel zaradi dveh telesnih hib. Imam namreč zelo dolge prste in zelo kratke noge.

Imel sem ženo in psa. Ženo sem nagnal, psa pa obdržal. Zakaj? Ker je name lajala in bila do drugih prijazna, pes pa je lajal na druge in bil prijazen do mene.

Poročil se nisem zaradi tega, ker zvečer rad sedim doma in se mi ne ljubi v gostilno.

"Danes sem naredil prvi korak k ločitvi."
"Res? Kakšen?"
"Poročil sem se."

Preteparam se bolj poredko, le če je priložnost, največ pa dvakrat na teden, ker sem bolj šibkega zdravja.

O tem, da me bo ta zdravnik ozdravil, sem podvomil takrat, ko mi je rekel: "Pridite na kontrolo v petek, če boste lahko hodili."

"Poneverili ste sto milijonov. Kam ste jih dali?"

"Precej je šlo za lahke ženske in alkohol, ostanek pa za razne neumnosti."

V našem podjetju so vsi kradli. Ker sem prilagodljiv človek, ki noče štrleti iz povprečja, sem se jim pridružil. A ker so oni začeli že davno prej, jaz pa sem bil nov, sem v začetku malo pospešil, da jih dohitim.

Samokolnice, ki sem jo parkiral pred trgovino, z gradbišča nisem ukradel; z njo sem šel samo po pivo, saj smo ga nujno potrebovali za normalen potek dela.

Obdolžitev, da svoje blagajniške naloge nisem opravljal vestno in pošteno, je nesmiselna: kot blagajnik samopomoči sem si pač samo pomagal.

Ilustracije: Andrej Habič (+)

Ljudje smo čudna bitja

Posebno ženske, čeprav nekateri ostro ločijo ljudi in ženske, drugi pa spet - če se jim pridruži le ena ženska - pravijo: "Zdaj smo pa ljudje!"

In zakaj so ženske še posebno čudna bitja? Dokazov za to je, kolikor hočete. Naj vam postrežem z enim!

Zgodilo se je približno pred polovico povprečne človeške življenjske dobe. V globeli med dvema hriboma pri nas doma. Tam, kjer je v zadnjih dneh vojne, druge svetovne, storil konec neki neznanec. Pravili so, da je to bil še mlad fant. Ali je bil vojak ali ne, pa nihče ni znal zanesljivo povedati. Le glede tega so si bili precej edini, da je pripadal neki tistega vojaštva in množice otrok, starcev, žensk, ki se je v zadnjih dnevih vojne skozi Hudo luknjo valila proti Mislinji in dalje proti Slovenjmu Gradcu, Dravogradu in avstrijski meji.

Zakaj se je ločil od te reke, ki se je držala glavne ceste, in pri prvem kamnolomu ob njej v Gornjem Doliču zavil v to globačo, je vedel le sam.

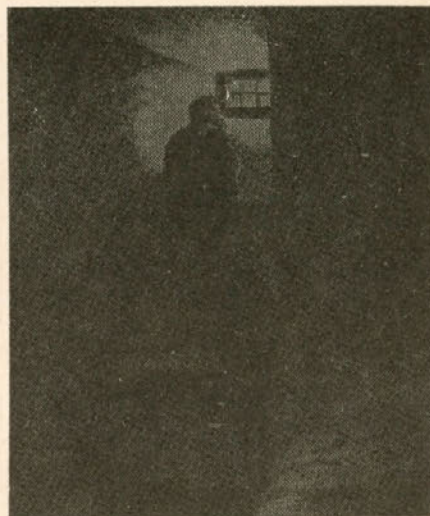
Domačini so potem, ko ga je v tej globeli doletela smrt in so ga že zagrebli, menili, da se je najbrž hotel na svojo roko po stranskih poteh s pohorske strani pretolči do avstrijske meje. Mogoče, vendar nihče od njih z njim ni govoril. Tudi tega niso prav vedeli, ali je krogla, ki ga je pokončala, priletela iz katerega od lesenih bunkerjev na hribu desno nad globeljo v smeri proti Mislinji - te bunkerje si je postavilo nemško vojaštvo in potlej iz njih bolj neuspešno varovalo pred partizani pristope do železniškega predora, narejenega skozi ta hrib, in železniškega mostu pred predorom - ali pa od kod drugod.

Sacha Schneider: Suženjstvo

Skratka, okoliščine, povezane s smrtjo tega neznanca, nikoli niso bile razjasnjene. In tudi njegova smrt bi potonila v pozabo, če tam na njegovem grobu ne bi naredili tako visoke gomile, da je vse, ki so hodili mimo nje, bodla v oči in jim zbujała radovednost in zastavljala vprašanja.

Posebno otroci, ki smo pasli živino tam okrog nje, se kar nismo mogli pomiriti, da se ne bi vpraševali, kdo leži pod njo. Ali je ustaš ali pa mogoče Nemec, ali celo partizan, smo se vpraševali in se največkrat odločili, da ga bomo imeli za ustaša, zgodilo pa se je tudi, da smo ga imeli za Nemca ali partizana. Vendar pred dnevom mrtvih smo mu - ne glede na to, za kaj smo ga takrat imeli - grob očistili in okrasili in na njem prižgali svečo.

N. Jarošenko: V zaporu

Alfred Rethel: Mrtvaški ples, 1848 (IV)

In to se je ponavljalo nekaj let. Vse dotlej, ko se potem ni zgodilo, da so prišli k nam domov trije, vsi v črno oblečeni neznanci, dva moška srednjih let in malo starejša ženska, in nas poprosili, da jim posodimo kramp, motiko in lopato.

Na vprašanje, čemu jim bodo, je eden od moških odgovoril, da za odkop groba tam za hribom s predorom.

Oče jim je dal orodje, za katero so zaprosili, in črna družčina se je odpravila tja v tisto globel, mi otroci pa v varni razdalji za njo, da vidimo, kaj se bo zgodilo.

Tam pri grobu smo potem, napol skriti med grmovjem in takrat še redkim gozdnim drevjem v primerjavi s sedaj v bregu nad njim, doživljali odkop našega ustaša. Nemca in partizana molče - in v grozi.

Zakaj takoj, ko sta moška slekla svoja suknjiča in se lotila odstranjevanja gomile, si je ženska sunkoma porinila prosojno temno ruto z glave za vrat, si razmršila lase, razpela bluzo na prsih in začela na ves glas žalovati:

"Kuku meni ... kuku tebi ... o moj sine - moja zlata jabuka ..."

In kar naprej je jokala, točila solze, vila roke navzgor in navzdol in točila s temi in še drugimi takšnimi besedami nad grobom in v globel pod njim, vtem ko sta moška razgrebala gomilo in že previdno začela razkrivati kos za kosom skeleta pod njo.

In ko se je med njunim početjem začela razkrivati lobanja, je ženska začela še pretresljiveje jokati in vpiti in točiti solze. Otroci v bregu smo bili vsi trdi od strahu, tako grozno je žalovala in se žalostila. Naenkrat pa je, kot bi odsekal, utihnila, postala spet popolnoma zbrana, si zaklenila bluzo na prsih, si z roko obrisala solze, popravila lase in si ruto potegnila izza vratu spet na glavo ter - zroč v zobovje v lobanji mrliča pod sabo - stvarno, kar mrzlo rekla: "Nije on. Možete opet zakopati."

Mi pa v današnjih dneh, ki so na tleh bivše Jugoslavije nekakšna ponovitev vsega hudega in prelomnega, kar so ljudje v zadnjih sto, dvesto letih že doživeli in preživeli, ne dá miru še starejši dogodek, ki se nanaša povsem na čudnost moških.

Théophile Steinlein: Revolucija

Zgodilo se je tudi proti koncu vojne. A ne pri nas, v Sloveniji, temveč v središču Sarajeva. Točneje, v pogrebni zavodu Concordia ali Konkordija, ki je obstajal v Sarajevu s tem imenom menda samo do osvoboditve Sarajeva.

Kakšna ironija povezovati danes besedi osvoboditev in Sarajevo, ali ne?

Zgodilo se je torej proti koncu vojne v tem zavodu v Sarajevu, in sicer med dvema zaposlenima delavcema v njem: med

Srbom Dimšem in Hrvatom Bajem. Zgodilo mimogrede, pri delu. Baja je bil menda malo nerođen, ko sta z Dimšem nekaj skupaj delala, in Dimšo se je razjezil, niti ne preveč hudo, in Baji rekel, kar Srbi v jezi pač radi rečejo, le da ni rekel, da bi tisto naredil njegovi "majki", ampak njegovi "hrvatski majki". To pa je Bajo pičilo, tako pičilo, da je od prizadetosti prebledel in Dimšu skozi stisnjene zobe zagrozil, da si bo za vse življenje zapomnil, komu je "... hrvatsko majko". Potem je

odvihral, se kmalu vrnil in z Dimšem delal naprej, kot da se ni nič zgodilo. Pa se je... Ko se je Dimšo vrnil z dela domov, k ženi, otrok nista imela, žene ni bilo nikjer... V štedilniku je še dobro gorelo. V loncu na štedilniku je vrel krompir za kosilo. V pečici se je pekla pita ... Le žene Dimšo ni našel nikjer. Izginila je, kot bi se v zemljo udrla. In našli so jo šele po osvoboditvi - med drugimi pokopanimi na vrtu za ustaškimi zapori v Sarajevu.

Je treba, da povem še kaj v zagovor? Najbrž ne. Vroče je. Peklensko vroče. Pri nas samo vreme. A že to je nesreča, od katere otopevamo, vsaj marsikdo med nami, za še neprimerno hujšo nesrečo ljudi, ki ječijo še pod vse kaj hujšim kot samo vročino teh pasjih dni.

R.B.

MODRE MISLI

Za denar lahko kupiš tudi boga.

(Korejski pregovor)

Življenje teče, in kdor ga ne dohiti, ostane sam.

(M. Gorki)

Radost je hči bolečine.

(F.D. Guerrazzi)

Pametnemu človeku je tudi eno oko dovolj.

(Albanski pregovor)

Nezadovoljstvo je prvi korak k napredku.

(Anonim)

Mladost prezira posledice in v tem je njena moč.

(M. Kessel)

Kadar lipa cvete, ji ne manjka čebel.

(Slovenski pregovor)

Izkušnja je ime, ki ga dajemo svojim napakam.

(O. Wilde)

Jeza ne izziva zavisti.

(Francoski pregovor)

Za prvo zgodovinsko dejanje je mogoče imeti trenutek, ko je človek pograbil kamen, da bi ga vrgel - bližnjiku.

(Zvonimir Balog)

Ne ve se, kaj je bolj grozno: imeti človeka za norca ali norca za človeka.

(Zvonimir Balog)

OGLAS

Prodajam 60-basno harmoniko vrste Melodija.

Informacije: v dopoldanskem delovnem času prek telefona (063) 853-312, interna številka 1378

Manet: Granata

Zdravko Podkoritnik, Kolesarska sekcija RLV

Na kolesih okrog in okrog po Sloveniji in še čez meje z njenimi sosedami

Naša kolesarska sekcija je bila ustanovljena 24. aprila 1987 pri sindikatu RLV in od takrat je ves čas aktivna.

Z denarno pomočjo sindikata RLV smo opremili 44 naših članov z enotnimi hlačami in majicami. Sodelovali smo pri vseh kolesarskih maratonih, ki jih organizirajo različni kolesarski klubi in Sportna zveza Slovenije, prej Zveza telesnokulturnih organizacij Slovenije.

Pet naših članov je prevozilo kolesarsko transverzalo "1000 kilometrov po Sloveniji", ki prečka pet gorskih prelazov, Štajersko kolesarsko transverzalo in Partizansko kolesarsko transverzalo.

Kolesarili smo tudi v Kolesarski karavani bratstva, ki je prekolesarila pot iz Ljubljane do Borovlj na avstrijskem Koroškem, kjer je potekalo svetovno kolesarsko prvenstvo.

V počastitev dneva rudarjev smo enkrat organizirali 150-kilometrski kolesarski maraton od Velenja proti zasavskim rudarskim krajem Hrastnik, Trbovlje, Zagorje - Kisovec ter nazaj v Velenje čez Trojane.

Na petih kolesarskih maratonih smo bili najštevilnejša ekipa in za to prejeli posebna priznanja.

Tudi letos smo veliko kolesarili, saj smo sodelovali kar pri osmih kolesarskih maratonih po Sloveniji. **Na kolesih pa smo bili tudi okrog in okrog po Sloveniji in še čez meje z njenimi sosedami.**

Dnevnik tega našega kolesarjenja

Prvi dan - sobota, 1. avgusta

Med pol šesto in šesto uro zjutraj se v garaži Karla Laznika v Stantetovi 16 v Velenju zberemo:

- Drago Jamnikar, nadzornik v RLV - Jama Preloge
- Dušan Drolc, rezkalec v podjetju SIPAK Velenje
- Karel Laznik, strojnik viseče dieselske lokomotive Scharf v RLV - Jamski transport
- jaz, kvalificirani rudar, zaposlen v RLV - Jamski transport

To je bila naša ekipa za kolesarjenje, njena spremljevalca, v avtu R 4, pa:

- Stanko Videmšek, strojnik viseče dieselske lokomotive Scharf v RLV - Jamski transport
- Cvetko Jovan, delavec podjetja SIPAK Velenje

V avto spremljevalcev zložimo vse, kar smo prejšnji dan za dolgo pot na kolesih spravili v garažo.

Ob sedmih smo na prostoru za parkiranje pred velenjsko pošto, od koder bomo krenili na pot. Poleg nas je tam vodja Informativne službe RLV Diana Janežič, s fotoaparatom, s svojim prihodom pa nas preseneti ekipa Velenjske televizije, saj nismo mislili, da bo začetek tega našega dolgega kolesarjenja deležen tudi pozornosti velenjskih televizijcev.

Naše kolesarjenje se začne. Vozimo proti

nas čas priganja. Smo pa kljub temu dobro razpoloženi, ker vse kaže, da bo dan, ki je pred nami, lep in sončen.

Ob 8.45 smo ponovno na kolesih in kmalu spet v Kranjski gori, od koder zajurišamo v strme klance do Vršiča 1611 metrov visoko nad morjem. Dobro smo preznajeni, ko prikolesarimo na Vršič. Zato se malo počijemo in razgledamo po okoliških vrhovih. Potem se vratolomno spustimo v prelepo Trento. Med spustom nas dohitita z avtom spremljevalca Cveto in Stanko, ker sta ostala za nami, ko sta se v Gozd Martuljku mudila s pospravljanjem šotor in stvari, ki smo jih pustili v njem, v avto. V Trenti smo - in za nami je vseh 52 serpentin do nje z Vršiča, pred nami pa za ta dan še ruta Bovec - Nova Gorica - pot po Italiji do Trsta in naprej do mejnega prehoda Škofije ter od tod do Ankarana, kjer si bomo spet v avtokampu postavili šotor in v njem prenočili. Brez zapletov to ruto tudi prekolesarimo in ta dan končamo s sedmimi urami vožnje in prevoženimi 195 kilometri poti.

Ob sedmih (zjutraj) smo na prostoru za parkiranje pred velenjsko pošto

Mislinji, kamor tudi prispemo. Potem pritiskamo na pedala in vozimo proti Slovenj Gradcu - Dravogradu - mejnemu prehodu Vič.

Od Viča prekolesarimo pot po Avstriji v smeri Labot - Celovec - mejni prehod Rateče in od tod spet po naši državi do Kranjske gore in Gozd Martuljka, kraja naše prve nočitve.

Za nočitev si postavimo šotor v avtokampu, in takoj ko ležemo k počitku, začne močno deževati. A to nas ne zmoti, da ne bi zaspali. Dež je pač pogost spremljevalec naših kolesarjenj.

Ta prvi dan smo bili na kolesih osem ur in prevozili 204-kilometrsko pot.

Nedelja, 2. avgusta

Ob sedmih vstanemo in se začnemo pripravljati za nadaljnjo pot. Poskušamo tudi posušiti, kar nam je ponoči zmočil dež, vendar kmalu s tem odnehamo, ker

Tretji dan - ponedeljek, 3. avgusta

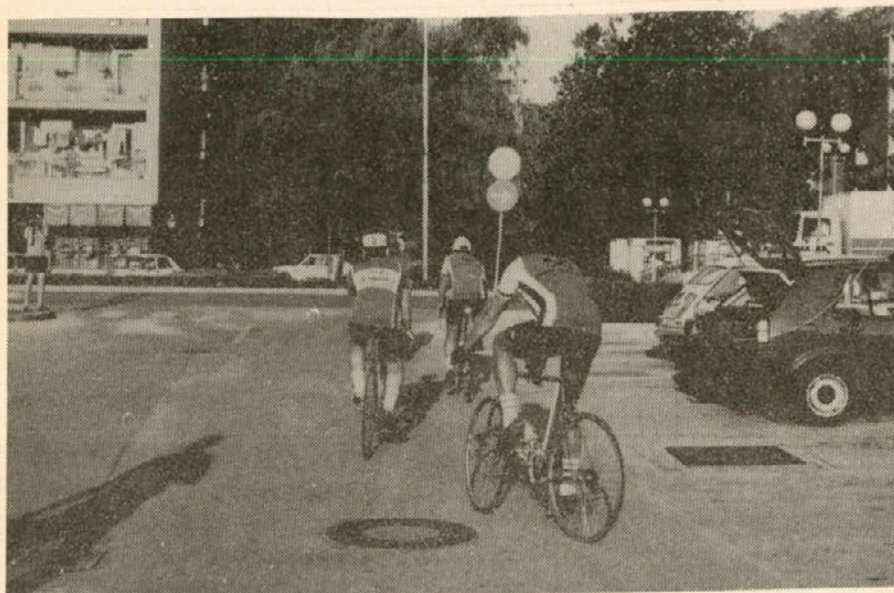
Dosti smo se prejšnja dva dni nakolesarili, zato se odločimo, da bomo ta dan počivali.

V avtokampu, kjer nam mineva dan počitka, srečamo tudi Janija Zajca iz APS Velenje, ki je bil eden od spremljevalcev v avtu pri dveh poprejšnjih takšnih naših odpravah in ga je pri tokratni zamenjal Cveto Jovan, ker on iz objektivnih razlogov ni mogel sodelovati pri njej.

Torek, 4. avgusta

Po uri vožnje iz Lovrana, torej iz sosednje Hrvaške, od koder smo krenili ob osmih zjutraj, smo že na Črnem kalu. Vzpon, ki je za nami, je bil zelo naporen ne samo zaradi strmine, ampak tudi zaradi neusmiljene sončne pripeke.

Od Črnega kala dalje pa smo ta dan prevozili še dolgo pot v smeri Senožeče -

To naše kolesarjenje se je začelo z vožnjo proti Mislinji

Razdrto - Postojna - Cerknica - Ribnica - Kočevje - Dvor - Dolenjske Toplice. Prenočili smo v avtokampu pri Dolenjskih Toplicah, po sedmih urah vožnje ta dan in prevoženi 173-kilometrski poti, in spet v šotoru pod nevihtnim nebom.

Sreda, 5. avgusta

Ta dan nas je čakala kolesarska ruta proti Novemu mestu in od tod v smeri Brežice - Rogaška Slatina - Ormož - Ljutomer do Banovcev pri Veržaju.

V Banovcih smo spet prenočili kot prejšnje dni, le da tokrat pod jasnim nebom.

Kolesarjenja smo imeli ta dan za sabo celih osem ur in v njih prevozili 218 kilometrov poti.

Četrtek, 6. avgusta

Tudi ta dan je bilo soparno vroče kot prejšnji dan, zato sta nam bolj prijala senca in počitek kot kolesarjenje. Torej smo imeli dan počitka, poleg tega pa priprav na kolesarsko etapo prihodnji dan vse do Blatnega jezera na Madžarskem in od tod nazaj v Banovce. Zvečer pa smo se tudi namakali v termalni vodi.

Petek, 7. avgusta

Kolesa smo zajahali ob osmih zjutraj in odkolesarili v smeri Ljutomer - Lendava do mejnega prehoda Dolga vas. Tu smo sestopili s koles za posvet, ali se sploh naj podamo naprej na pot vse do Blatnega jezera ter potem zopet nazaj do

Banovcev. Presenetilo nas je namreč, ko smo spoznali, da je do Blatnega jezera še kar 80 kilometrov. Vendar smo tvegali in se podali na dolgo pot do Blatnega jezera, ki ga naši sosedi Madžari imajo kar za svoje morje, ker pravega morja ali kakšnega še večjega jezera pač nimajo. Kilometri dolge poti so nas zaradi vročine zdelovali, omagali pa nismo, ker sta nam spremljevalca v avtu Stanko in Cveto pridno pripravljala osvežujoče napitke.

Po štirih urah in pol vožnje od Banovcev smo končno bili pri Blatnem jezeru in do tod od Banovcev prevozili skupno 125 kilometrov poti, enaka pot pa je bila še pred nami za vrnitev v Banovce. Torej se je bilo treba primerno okrepčati in odpočiti in zato smo se po Blatnem jezeru utegnili razgledati le skozi mrežo pred plažo za kopanje na njegovi obali.

V avtokamp v Banovcih smo se potem vrnili šele ob devetih zvečer - po skupno devetih urah kolesarjenja ta dan in prevoženih kar 250 kilometrov poti v obe smeri... Ni čudno, da nas je obšlo zadovoljstvo ob spoznanju, da smo zmogli toliko časa zdržati na kolesih in prevoziti toliko kilometrov!

Sobota, 8. avgusta

Zaradi rekordnega števila prevoženih kilometrov prejšnji dan smo ta dan počivali, v Banovcih.

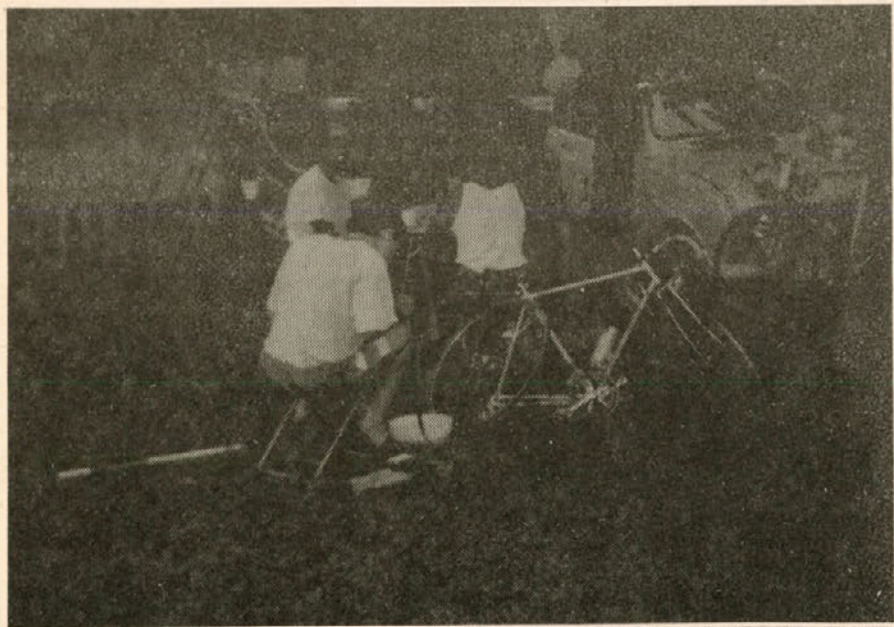
Nedelja, 9. avgusta

To je bil tudi zadnji dan te naše dolge odprave na kolesih in se je na kolesih za nas začel zjutraj ob 7.30, s prvim ciljem pred nami: Gornja Radgona. Tu pa smo morali počakati, da nas dohitita naša spremljevalca v avtu, ker sem jaz v njem pustil potni list, kajti naprej smo se namenili kolesariti skozi Avstrijo do mejnega prehoda nad Radljami ob Dravi.

Vendar ta naš zastoj ni bil dolg, saj sta se Stanko in Cveto s svojim avtom kmalu prikazala in potem smo odkolesarili v Avstrijo, prevozili po njej pot do mejnega prehoda nad Radljami, ga prečkali in se potem ustavili pri Restavraciji Urški malo pred Muto, kjer smo si naročili zadnje kosilo na tej naši odpravi. "Dobro podloženim" nam je potlej preostala le še vrnitev prek Dravograda, Slovenj Gradca in Mislinje v Velenje.

Za zapik o tej naši odpravi naj povem, da smo v okviru nje bili celih 45 ur na kolesih in prevozili kar 1210 kilometrov poti in da je sploh ne bi mogli organizirati brez pomoči sindikata RLV v obliki naročilnic. Zato hvala sindikatu RLV, da nas je tako podprl! Pa članu naše sekcije in našemu serviserju za kolesa Zdenku Pečku, delavcu RLV - Zračenje, da nam je naše konjičke tako dobro pripravil za to dolgo pot, da nam na njej sploh niso nagajali!

Vsem delavcem RLV in članom njihovih družin, ki uživajo v kolesarjenju, kolesarski ZDRAVO!

Ena od etap tega našega dolgega kolesarjenja se je končala v avtokampu pri Dolenjskih Toplicah

Portret Franca Boljteta, delavca HTZ

Franco Boljte je starejši sin Franca Boljteta, starega rudarja, že trinajst let upokojenega.

Oče je rudaril na Senovem, v Trbovljah in v Velenju. Franc je tako že kmalu po rojstvu - na Senovem pred sedemindesetimi leti - skupaj s starši postal najprej Trbovec, zdaj pa je že dvaintrideset let Velenčan in v Velenju je tudi on, mlajši Franc, rudaril. A ne kar od začetka svojega delovnega staža.

Saj prvih dvanajst let je delal v Gorenju, potem pa je šel po očetovih stopinjah.

Tudi mlajši Boljtetov sin - Tone - je rudar. Dve dekleti, kolikor je še bilo otrok v družini Franca Boljteta starejšega, pa seveda nista.

Anton je rudar še danes, Franc mlajši, ki sem ga ne ravno lahko nagovorila za pomenek za Rudarja, pa je zdaj skladiščnik v delovni enoti našega obrata HTZ za izdelavo zaščitnih sredstev. Na to delovno mesto ga je privedla bolezen srca. Zaradi nje je namreč postal delovni invalid in moral zapustiti delo v jami.

Na moje vprašanje, kako se počuti v zunajjamskem delovnem okolju, je brez premišljevanja odgovoril: "Odlično. Sodelavci smo si prijatelji in tako pri delu zelo dobro sodelujemo. Nekateri jamski invalidi na ustreznem drugem delu zunaj jame pa se

v novem delovnem okolju ne počutijo dobro in nekako ne znajdejo. Delo sicer opravljajo dobro, a ne s pravim zadovoljstvom. Meni tukaj ne manjka ničesar. Bilo pa bi mi hudo, če ne bi bilo tako, če bi se kot delavec invalid v novem delovnem okolju počutil zapostavljenega, manj

HTZ za proizvodnjo zaščitnih sredstev. Torej v tej enoti prevzema, skladišči in izdaja reprodukcijski material, polizdelke in izdelke.

Svoje sedanje delo je takole predstavil:

"V našem skladišču delava dva delavca in si delo v njem deliva in se nadomeščava, kadar je kateri od naju odsoten od dela. Med moje delovne naloge v skladišču pa spada tudi nadziranje in

skladišču še lepila in drug reprodukcijski material za to delovno enoto HTZ ter zabojnike za drobne šiviljske izdelke."

Franco se je pohvalil, da nimajo težav z nabavo materialov za delavnico za izdelavo zaščitnih sredstev.

Večinoma pa jih zdaj, je povedal, dobivajo od slovenskih proizvajalcev, dokler še niso bile pretrgane poslovne vezi z južnejšimi deli bivše Jugoslavije, pa so jih dobivali tudi od tam.

Tudi s prodajo izdelanih zaščitnih sredstev v HTZ bojda nimajo večjih težav.

Največji odjemalec vseh teh sredstev pa je seveda RLV.

Ob tem je Franc dejal še, da vsakdo lahko izdelke delavnice HTZ za izdelavo zaščitnih sredstev kupi tudi v delavnici, poleg tega pa v rudniški prodajalni nekurantnega blaga pri Škalskem jezeru.

To je povedal zato, da bi še on propagiral izdelke (in storitve) delavnice HTZ za izdelavo zaščitnih sredstev; se pravi najrazličnejše krojaške, čevlarske, galanterijsko-tapetniške in tlakarske izdelke in storitve.

Franca njegova invalidnost pri delu ne ovira zelo.

Kadar pa je zaradi zdravstvenih razlogov le odsoten od dela - kar cel letošnji maj, na primer, je tudi med delovnim časom hodil na terapije - mu v obratu, je rekel, "grede na roke".

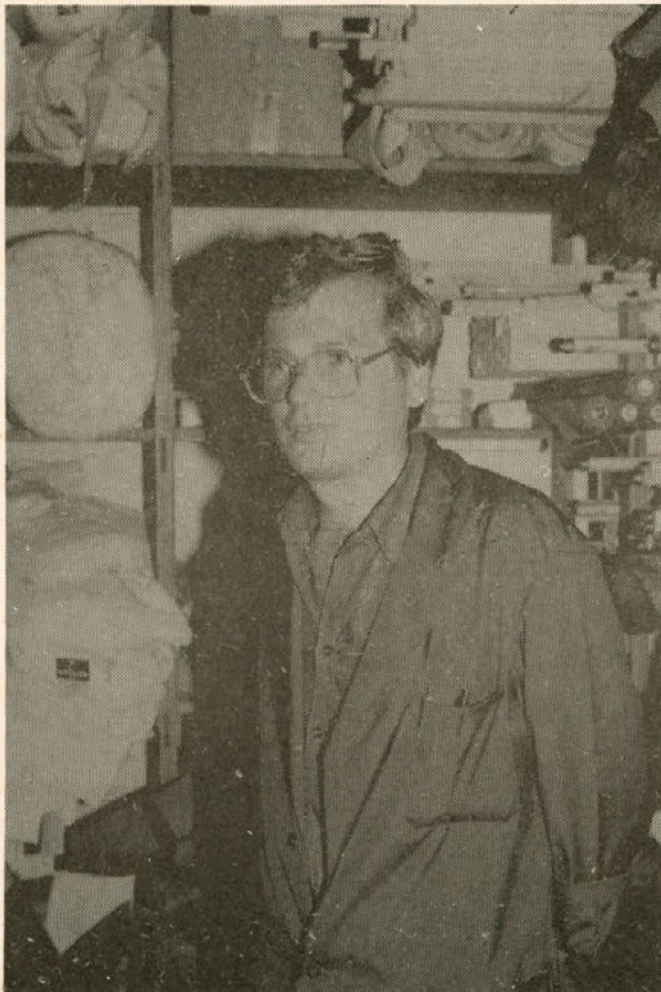
Ne le njemu, vsem delavcem invalidom!

Franco mora zaradi obolelega srca sploh živeti bolj umirjeno. Zato v prostem času tudi tako rad ribari, najraje ob Bres-taniškem jezeru.

Stanuje pa pri očetu in materi, ker ima za sabo zakonski brodolom in sta sin in hči iz zakona ostala pri ženi, od katere se je ločil.

A kljub temu mu življenje teče naprej in mu ustvarja nove zveze.

Diana Janežič

Na moje vprašanje, kako se počuti v zunajjamskem delovnem okolju, je brez premišljevanja odgovoril: "Odlično..."

Zahvala

Iskreno se zahvaljujemo Rudniku lignita Velenje za darovani venec ob nenadni in mnogo prerani izgubi moža in očeta Leopolda Ovterja, upokojenega delavca RLV, častni straži ob njegovem mrtvaškem odru, vsem, ki so nam izrazili sožalje ob njegovi smrti, vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, in Rudarski gobji Velenje za žalostinke, ki jih je zaigrala na pogrebni slovesnosti.

Celje, 10. avgusta 1992

Žalujoci žena Majda in otroci Simona, Damjana, Irena in Tomaž

vrednega. Tako pa delam po svojih sposobnostih povsem enakovredno z drugimi. Svoj kruh si zaslužim sam," je pribil Franc.

Po premestitvi iz jame v obrat HTZ je Franc najprej delal v rudniških kopalnicah. Potem je v delavnici za izdelavo zaščitnih sredstev opravljal enostavna galanterijska dela, nato tlakarska in krojaška dela. Zdaj pa je že dobro leto dni skladiščnik v delovni enoti

spremljanje vsega njegovega materialnega poslovanja. Pri tem mi izdatno pomaga računalnik, saj računalnik sem se navadil uporabljati že pri delu v Gorenju.

Delo v našem skladišču bi bilo brez uporabe računalnika zdaj že skoraj nemogoče. Kajti skladiščimo že okoli 300 vrst polizdelkov ter okoli 90 vrst izdelkov samo iz naše delavnice za izdelavo zaščitnih sredstev. Poleg tega pa imamo v

Srečno!